

[P. M. Dam.]

spørgsmålet, når sygehus- og skolespørgsmålet til sin tid bliver forelagt dem til endelig afgørelse.

Hernede har man flyveforbindelse med omverdenen og de forskellige dele af riget med undtagelse af Færøerne, skønt man på øerne disponerer over en af englænderne under sidste verdenskrig påbegyndt og næsten fuldført flyveplads. Savnet af en flyveforbindelse mellem Færøerne og omverdenen føles stærkere og stærkere, som udviklingens tempo øges. Dette gælder ikke mindst alle dem hernede, der har interesser at varetage på Færøerne. Denne sag er et fællesanliggende, som det kommende folketing og den kommende høje regering ikke kan lade ligge uløst.

Af andre sager, som er højaktuelle, og som jeg derfor ikke kan undlade at nævne som hastesager, kan foruden fiskeriet anføres: finansiering af vejbygningen ved lån eller garanti for lån, videreførelse af den påbegyndte elektrificering af øerne — her er tale om lån og tilskud — videreførelse af havnebygningen på Færøerne, hvor Thorshavn træder i forgrunden, idet fuldførelsen af dens havneprojekt i høj grad er betingende for byens videre vækst og fremgang — også her er der tale om lån og tilskud — udvikling af industrier og hjemmeproduktionen ved tilvejebringelse af adgang til billige lån, mekanisering og rationalisering af den færøske minedrift med eksport af kul og det værdifulde ildfaste ler, der findes i minerne, for øje.

Men fiskeriet er som fremhævet ved flere tidligere lejligheder selve eksistensgrundlaget for den lille færøske nation, og her kaldes på alle gode kræfter. Selv om fiskeriet hører med til de sager, som hjemmestyret har overtaget, er omsorgen for dets trivsel et fællesanliggende, hvilket særligt gør sig gældende i markeds- og finansieringsspørgsmål og spørgsmålet om fiskeriterritoriet.

I øvrigt ønsker jeg, idet jeg henviser til det af mig ved tidligere lejligheder fremførte så klart og kraftigt som muligt at understrege, at såfremt fiskeriet ikke skal sygne hen og vore fiskere ikke være nødt til at emigrere, må der anskaffes mange store skibe; thi så længe vore hjemlige fiskefelter er genstand for de fremmede landes traw-

leres rovfiskeri, er vi for størstedelen henvist til at fiske ved Grønland, i Beringshavet og ved New Foundland. De islandske fiskefelter, hvor færingerne tidligere efter de fremmede trawleres ødelæggelse af vore hjemlige fiskegrunde hentede størsteparten af deres fangst, kan man ikke længere regne med.

Selv om man fra lagtingets side, i lighed med hvad den islandske regering og det islandske alting gør med hensyn til finansiering af køb af nye store trawlere og andre moderne fiskerifartøjer, anstrenger sig til det yderste for at skaffe kapital til veje, og selv om man samtidig fra privat og halvofficiel side gør, hvad man kan, således som tilfældet er i disse dage, hvor man er i færd med at danne et efter færøske forhold vældigt andelsselskab med en indskudskapital på 5 mill. kr. med bygning og køb af fiskerskibe for øje, vil man ikke kunne magte opgaven, medmindre man fra statens side ud over det, der allerede er gjort ved oprettelsen af realkreditinstituttet og den lige nu fornyede 15 pct.s lånelov, på en eller anden måde træder hjælpende til med tilvejebringelse af de beløb, der måtte mangle, efter at man, som antydnet, har tømt alle sine egne ressourcer.

Som med skibene så med fiskerigrænsen. Udvidelsen af denne på bekostning af trawlfiskeriet er ikke af mindre livsvigtig betydning for færingerne, end den er det for islændingene. Udvidelsen af fiskerigrænsen omkring Færøerne er allerede, og bliver det i højere grad, som tiden går og det ene land efter det andet foretager udvidelser af deres fiskeriterritorium, et af de mest brændende spørgsmål for det lille færøske samfund. Det er mit inderligste håb, at det må lykkes at finde en tilfredsstillende løsning af dette vanskelige spørgsmål.

Da fiskerigrænsespørgsmålet i sin tid var til behandling i lagtinget, indtog det færøske socialdemokrati det standpunkt, at englænderne for at få konventionen af 1901 vedrørende fiskerigrænsen ved Færøerne fornyet med de ændringer, som situationen af i dag krævede, måtte gå med til samme fiskerigrænse ved Færøerne, som de accepterede eller tolererede for Islands vedkommende. Dette var et rimeligt krav, eftersom vore historiske rettigheder med hensyn til fiskerigrænsespørgsmålet er langt stær-